

SZÉCSÉNYI HIRLAP

SAJÓIRODALMI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

MÉRIÉLENIK MINDEN PÉNTEKEN.

ELŐFIZETÉSI ÁR:
Egész évre 8 korona. Fél évre 4 korona.
Negyed évre 2 korona.
— Egyes szám ára 16 fillér. —
Előfizetések a kiadóhivatalba küldendők.

Felelős szerkesztő:
Dr. Essösy Béla.

Kiadó tulajdonos:
Glattstein Adolf.

ELŐFIZETÉSI PÉNZEK,
raklamációk és hirdetések a kiadóhivatalhoz
intézendők.
A lap szellemi részére vonatkozó minden
közlemények a szerkesztőhöz küldendők.

Néhány szó a koleráról.

Irta: **Dr. Finger Vilmos** Ágost
szécsényi járási tisztiorvos.
(Befejező közlemény.)

II.

Mig az emberek, önző természetüknél fogva, az egyéni védekezéssel szívesen foglalkoznak, az után szinte mohón érdeklődnek, addig a hatósági védekezéstől igen sokan fáznak, azt gyakran zaklatásnak tekintik.

Hogy mennyire igazságtalanok az utóbbiak, sőt, mi több, bűnösök, nem nehéz bizonyítani.

Gondolja meg mindenekelőtt az egyén, hogy oly védekezésre, mely országos csapás módjára fenyeget, amúgy is gyenge. Gondolja meg, ha sikerül is a maga részéről minden hasznosnak bizonyult óvrendszabályt pontosan betartani, még mindig fenyegeti őt veszély azok részéről, akik vagy könnyelműségből vagy tudatlanságból mit sem törődnek az elrendelt védekezési eszközökkel és akiknek száma, népnevelésünk mai alacsony foka mellett, még mindig ijesztő nagy.

Ne lássunk tehát egyes hatósági védőintézkedésekben egyéni kényelmünk vagy érdekünk csorbítását, hanem figyeljük meg, mennyire hat ki ezen védelem az egész társadalomra.

Hogy e védelem gyakran némi anyagi áldozatot is feltételez, az természetes. De

gondoljuk meg, hogy az egészség a legnagyobb kincs, melylyel rendelkezünk. Az egészség megóvása tehát minden áldozatot igazol. Amellett egészségünk megóvására költünk, a legjobban befektetett tőkének tekinthető.

Oktalan azoknak a feltevése is, akik a hatósági intézkedéseket feleslegesnek mondják, mert a kolera például „Nógrádmegyébe úgy sem teszi be a lábát.”

Nos, erre csak az a felelet, hogy háborúra való előkészületet sem tesznek meg a népek akkor, amikor a hadüzenet már bekövetkezett, hanem már jó eleve, jóllehet, a készülő háborúnak még se híre, se hamva. Pedig mennyivel nehezebb a kolerával, a fertőző betegségekkel általában való küzdelem, a melyeknél láthatatlan ellenséggel állunk szemben.

Mig azonban egy valahol a ködös távolban fenyegető képzelhető háborús veszély elhárítására a legnagyobb nyugodtsággal évről-évre több száz millióra rúgó összegeket költünk, addig meghányjuk-veljük s, sajnos, a leggyakrabban elvetjük a dolgot, ha arról van szó, hogy egyszeri vagy rövid ideig tartó igen mérsékelt, szinte nevezetesen csekély kiadással létesítsünk a magunk részére oly állandó javításokat, melyek legnagyobb kincsünket, az egészségünket megóvják, azt gyarapítják.

A kolera terjesztésében az első szereplő a beteg ember, aki a mai közlekedéssel

olyan gyorsasággal hurcolhatja szét a fertőző anyagot, amilyenre azelőtt nem volt példa.

A betegség vívője legtöbbször a kolera áruházzal, kevésbé a hányadékkal szennyezett emberi kéz és ruhanemű, azután az ivóvíz, ritkábban az élelem. Utóbbi között fontosabb szerepet játszik a tej.

Az ivóvíz útján történt kolerafertőzés legszebb példája az 1892-ben lefolyt hamburgi kolera. Az ottani vízvezetékű alkalmazott munkások egyike, aki kolerában megbetegedett, ugyanis megszenyezte, véletlenségből, a központi víztartályt. 24 órával később a vizet élvezők között a betegség robbanásszerűen tört ki és néhány nap alatt tizenhatezer ember betegedett meg, akik közül nyolcezer belehalt a betegségbe. Ellenben a Hamburggal egészen összekapított Altona városában, amelynek külön saját vízvezetéke van, alig mutatkozott néhány, élelmezéssel szerzett fertőzési eset.

A kolera jelzett terjedési és terjesztési módjaitól teljesen a fertőzés elleni védekezésre irányuló hatósági intézkedések.

Mihelyi valamely országban, mely velünk akár szárazföldön akár vízen (tengeren) összeköttetésben áll a kolera fellép, éber figyelemmel vagyunk az onnan származó utasokra és árukra. Utóbbiak közül megint azokra az árukra, melyek mint pl. rongyok s használt ruhaneműk, nyers bőrök sth., a fertőzést könnyebben terjeszthetik. Készenlétben

TÁRCZA.

Pistuka.

Irta: **Szócsai Ferencz.**

A villamos vasúti kocsi a Városliget felé robogott.

Jobboldali szomszédom, egy nagyon kövér asszonyság fekete viaszkosvászontáskát tartott a kezében. A táskából egy kis kutyának a feje kandikált elő. A derék nő erélyesen szorított engem a baloldali szomszédomhoz, az apró eh pedig minduntalan a kezem után kapkodott. Bal szomszédom, egy fogyatékos ruházatu polgártárs, gyanus tartalmu csomagot tartott a térdein. Ennek a csomagnak tartalmát, a felém csapó illat után ítélve, érett sajtnak és hagymás kolbásznak vélelmeztem.

Vegyes érzelmekkel néztem szét a kocsiban.

Velem egy sorban egy fitosorru leányka mosolyogva olvasgatott egy könyvben, melynek a címlapját gondosan rejtegette. Arrébb egy keleties arcú hordár ült, madárkalitkával, kávédarálóval és tollaspárnával térdein. Mellette egy kis honvédhadnagy felváltva gyönyörködött a kardjában meg lakcipőiben és

időnként a pisze kisasszony olvasmányába kacsingatott. A sarokban egy öreg ur szundikált; pápaszeme az orra hegyére csuszott, észre is lehetett venni a szegény öreg savanyú ábrázatán, hogy nem lát álmában.

Szemben két fiatal apáca ült, szerényen lesütött szemekkel. Mellelük egy huncut arcú kis diák, aki édesfagyókeret rágicsált, egy pörgekalapos egyéniség, aki egy krajcáros ujság mindennapos szenzáción szemmeláthatóan szörnyűködött és elegáns kis uriaszony, akinek a kocsikeréknyi kalapján óriási kék rózsák, lilaszínű cseresznyék és zöld kacsák hőlíngáltak és aki ibolyaillatú csipkekendőjét orrocskája alá szorítva, haragos tekintetet vetett az ártatlan ujságolvasójára, akit ugylátszott, sajt és kolbászcsempészéssel gyanúsított.

Ennek a társaságnak a szórakoztatásáról a vasut három aranyossipkás ellendőre gondoskodott. Ezek az urak ugyanis ötpercnyi időközben egymás után érdeklődtek a jegyeink iránt és felváltva szidták a kalauzt.

A Rákóczi ut végén új utasok szálltak fel a kocsiba. Előbb egy hamisképű öreg dada, akinek ducan himzett hófehér atlaszköpeny volt a vállára borítva. A köpeny

fodrai közül rózsaszínű haharc bémészködött ki a külvilágba. A dada után a németcsászárhajszu kalauz, kacér és kézzelfogható előzékenységgel egy bájos, szőke uriaszonyt segített fel a peronra.

A jövevények az apácák mellé telepedtek, akik még mindig lesütött szemekkel néztek szerteszét.

A csecsemő olajos arcú kis mamája elpirult, mikor észrevette, hogy a benszülött utasok tekintete érdeklő, kíváncsi kedvtelenséggel piben rajta. Halk, elfogult hangon kért jegyet. Finom, előkelő lényen meglátott, hogy kinosan hat rá a kértlen közfigyelem. Ibolyaszínű szemei csak akkor ragyogtak fel, mikor mosolygó gyönyörűséggel nézett kicsi gyermekére, aki ijedten jártatta végig kerekre nyitott nagy, fekete, szemeit az utasokon.

A testes hölgy mutató ujjával kedveskedve szurkált a baba felé. Aztán felém fordult:

— Szép gyerek. Nekem is van már ilyen unokám.

Elismerően bölintőttem. A letelezett nagyanya pedig a dadát kérdezte — Ugye leány?

kell tartanunk ilyenkor mindazokat az intézményeket, melyek a betegek szigorú elkülönítésére és gyógykezelésére vonatkoznak (járványkórházak, fertőtlenítőszeresek). El kell távolítanunk mindazokat az ártalmakat, melyek alkalmasak arra, hogy akár közvetlenül akár közvetve a betegség csirájának táptalajul szolgálhatnak (trágyadombok, trágyalé, pocsolók, nyitott pöcegödörök, nyitott kutak, szennyezett árkok, állati hulladékok felhalmozódása stb.).

Itt hozok fel a kolerafertőzés terjedésének megállítására egy hathatós eljárást, mely azzal az előnnyel bír, hogy egyúttal a legyek, mint a legtöbb fertőző bántalom terjesztőinek szaporodását is lényegesen csökkenti.

A kolerabacillusnak ugyanis szaporodásához feltétlenül levegőre van szüksége. Ha tehát a pöcegödörökbe és trágyalé-gyűjtőgödörökbe időnként kevés nyers korbollal kevert elegendő mennyiségű nyers petróleumot öntünk, úgy hogy az az ürülék, illetve trágyalé felett 2—3 centiméter vastag rétegben usszék, a levegő és egyszersmind a rovarok odajutását biztosan megakadályozhatjuk. A petróleumréteg alól a trágyalevet gazdasági célokra szivattyú segítségével mindenkor ki lehet emelni anélkül, hogy a petróleum kárba vessze.

A védekezés szempontjából fel kell mérnünk azt a jelenséget is, hogy a kolera ből kigyógyult egyéneknél és gyakran, az őket ápoló, bár meg nem betegedett személyek ürülékében sokáig, néha hónapokig található a kolerabacillust életképes állapotban. Az ilyen egyéneket a tudomány bacillushordozóknak vagy bacillusrejtőknek nevezi. Mint-hogy az ember velük gyanútlanul érintkezik, mert hisz már meggyógyultak vagy egyáltalán betegek sem voltak, újabb meg újabb forrássá válhatnak a fertőzésnek. Ezeket az egyéneket tehát szintén hatósági felügyelet

alá kell helyezni mindaddig, míg megfelelő vizsgálat után ürülékük kolerabacillusmentesnek nem találhatók.

III.

Végül nem lesz érdektelen a kolera-ról néhány történelmi adatot elmondani.

A kolera Előindában (Ázsiában) évszázadok óta ösmeretes betegség. Onan Európába először 1826-ban hurcoltatott be. Magyarországra pedig 1831-ben Azóla nyolc ízben is meglátogatta hazánkat: 1836-ban, 1848-ban 1854-ben, 1866-ban, 1872-ben 1886-ban és 1893-ban. A legtöbb áldozatot szedte az 1831—32-iki valamint az 1872—73-iki járvány. Megyénkben az első alkalommal, 1831/32-ben, 201 község fertőzött, 15062 egyén betegedett meg, 6359 pedig meghalt a betegségben. A második alkalommal, 1872/73-ban, 23687 beteg közül 9031 halt meg Nógrádban kolerában.

Mindkét alkalommal, mint-hogy a betegség kórokozója, a Koch Róbert, híres német tudós által 1883-ban felfedezett kómbacillus (vesszőalakja miatt így nevezve), még ismeretlen volt, az elrendelt óvintézkedések hiábavalóknak bizonyultak.

1831-ben, bár hazánk akkori kormánya a fenyegetett tájakról szigorú zárlatot rendelt el, a kolera mégis bejött, még pedig Máramaros megyébe, a galíciai határszélen fertőzött ruthénekkal, akik a sószállítást végezték a Tisza mentén. Ezek a sószállítók ugyanis 1831. június 13-án Tiszaujlakra érkeztek. Az egyik közülük hirtelen meghalt, a többi pedig megbetegedett és csakhamar fertőzte a közeli falvakat és megyéket; a megrémült és az ég minden tájéka felé menekülő lakosság aztán hihetetlen gyorsasággal széthordta a fertőző anyagot az egész országba.

1872. szeptember 14-én a kolera ismét Máramaros megye felől terjedt, a hol Rahó községbe hurcoltatott be. Innen gyorsan ter-

jedt, úgy hogy a hó végén már Kassán, október 18-án pedig Budán ütötte fel fejét. Áttelelés után 1873-ban végezte be gyászos körútját. Csak 12 törvényhatóság maradt akkor mentes a betegségtől.

Utoljára 1893-ban volt kolera hazánkban, amikor június 24-én Szatmárnémetiben kezdődött, ahová egy ösmeretlen csavargó hozta be Galiciából. Ez pár napja tartózkodott a városban és kétségen kívül fertőzte ürülékével a Szamos vizét, mert a betegség a város lakói közül azoknál mutatkozott a kik ezt itták. A járvány azután a Szamos, majd a Tisza mentén terjedt tovább és kimutathatólag az itt fekvő helyiségekből hurcoltatott tovább a tiszántúli és erdélyi vármegyékbe. Budapestre augusztus havában érkezett és innen a Dunán lefelé Baranyaig, fölfelé pedig Győrre ment. Uralkodott 53 vármegyének 658 községében. Megbetegedett összesen 6753 egyén, meghalt 3773. A legtöbb beteg a folyókon élő hajósok, tutajosok közül került ki.

H I R E K.

Nem lesz polgári iskolánk. A szünidő alatt mozgalom indult meg városunkban egy polgári leányiskola létesítése iránt. — Az illetékes körök nagy rokonszenvvel fogadták a tervet s anyagi tekintetben a legmesszebb menő támogatást helyezték kilátásba. Különösen a szécsényi takarékpénztár igazgatósága adott követendő példát amidőn Sándor Mór indítványára elhatározta, hogy a polgári leányiskola részére helyiséget bérel, a lakbért ő fizeti, azonkívül évi 400 koronával segíjezi. A takarékpénztárnak és egyeseknek ezen nemes elhatározását azonban siker nem koronázta, mert az előjegyzett 33 tanulóból, a mikor a beiratkozásra került a sor, sajnos csak tizenketten jelentkeztek. A többiek úgy halljuk — intrika — lebeszélés folytán elmaradtak. — Erről bővebben jövő számunkban. — Így a polgári leányiskola létesítése egyelőre, — legalább egy évre elmaradt.

Az öreg dada megvetéssel nézett végig a kövér asszonyságon és sértődötten felelt: — Soh, se lány ez. Fiu.

Majd a szép mama felé fordulva hangos mérgelődéssel egészítette ki: — Hallotta a nagysága? Lánynak nézték a Pistukát. No csak az kéne!

A röstelkedő kis mama alig bírta lecsöndesíteni a felháborodott matrónát.

Ezalatt hadnagy azon erőlködött hogy előrántsa a kézelőt és monoklit szorítson a szemére. Az újságolvasó félretette a nyomtatásban füllesztő közvéleményt és ő is kacérkodni próbált a szemrevaló új utítárral. Sőt az az egyén is, aki a lehangelő illatokat terjesztette, barátságosan mosolygott a kis gyerekekre, hogy a bájos mama figyelmét magára vonja. Csak a sunyi kis diák találta szükségesnek, hogy alattomban csunya arcintorgatással ijesszen rá a Pistukára.

Pistuka rémülettel meresztette szemeit a haszontalan nebulóra, aztán hirtelen leeresztette a szájacskája sarkait és hatalmas bögsre fakadt. Olyan kegyellenül sivitott, hogy az utasok idegesen kapkodtak a füleikhez. A kövér asszonyság kis kutyája ugatni kezdett és minden áron ki akart ugrani a táskából. A szundításából följédt öreg urnak az orráról leestett a pápaszem. A nagykalapos dáma bosszusan piszegett. Sőt még a hordár is rosszalóan rázta a fejét.

— Nana Pistuka nem szabad sirni! — szólt a kicsikéhez, miközben csifító mozdulattal emelgette a kalitkát.

Pistuka egy pillanatra elhalgatott, de csak azért, hogy rögtön ujult erővel kezdjen megint az ordításba.

A szőke mama szörnyen röstölte a dolgot és a kajánul mosolygó dadával együtt fárodzott azon, hogy a babát elhalgattassa.

Végre-valahára nagynehezen sikerült is a lecsöndesítés, még pedig egy csörgő segítségével, aminek a fehér csontnyelét Pistuka mohón kapta a szájába.

— Fogzik a baba, — szólt mély gondkahangon és szakértő fejbőlintással az impozáns nagyanya.

A vén dada kicsinyléssel nézett körül.

— Nem fogzik az. Csak nincsen hozzá szokva mindenféle — emberekhez.

Mindezek alatt a kis diák ártatlan arccal nézett ki az ablakon.

Egy darabig csönd volt a kocsiban és már-már elpihent a lölzavart közhangulat.

Egyszerre Pistuka ismét kerekre nyitotta szemeit és mereven reám szegezte azokat. Hirtelen felderült a pofácskája és boldog mosolygás terült el rajta. Aztán hangos örömiralgással mutatott reám a csörgőjével. — Papa! Papa!

Én díszként közönnnyel ez komoly tartással fogadtam a gyermek sajnós tévedését.

De utitársaim közt a váratlan kijelentés fellette derűs szenzációt keltett.

Először is a diákkamasz kacegta el magát hangosan és szemtelenül. Valóságosan fickándozott az elragadtatástól, pedig majd megfult a hirtelen lenyelt édesfától. A hadnagynak a nevetéstől úgy szétnyult a szája, hogy a szeméből kiesett a monokli. Az apácák még mélyebbre sűtötték le a szemüket. A pisze felsőbb kisasszony hamiskás mosolylyal iparkodott azon, hogy zavarba jöhessen. A hírlagolvasó köhögve puffogott bele az újságba. A rongyos ember pokoli mulatsággal csapta össze kezét úgy, hogy majd elejtette a gyanusan illatozó portékáját. A kövér és kiálthatatlan nagyanya és a nagykalapos delnő pedig egymásra mosolyogtak és felváltva majd a kis mamára, majd pedig reám szegezték szemérmellenül kérdő tekinteteiket.

A fiatal asszony acrán sőtét sőtét pir futott el. Sajnálóval, de egyszersmind elragadóan kedves zavarban kezdett valamit keresgélni a ritiküljében. Csak a vén dada szólt és maradt nyugodtan.

— Dehogy Pistukám. Ez nem a papa. A papa dolgozik — a kaszinóban.

De Pistuka nem tágitott. Örömtől repesve nyujtogatta felém a karocskáit mintha minden áron az ölembe kívánoznék és mind viharosabban ismételtegette hogy:

Házasság. Gláser Dezső helybeli kereskedő eljegyezte Blumenthiál Miksa kereskedő leányát, Annuskát. Kortáról.

Eretlen csiny. F. hó 5-ére viradó éjjelen eddig ismeretlen tettesek Glattstein Adolf papirkereskedő cégtábláját levették és megszerették, ugyanekkor Szomor György házára egy koporsót függesztettek ki, Pokorny M. és Társanál az üzleti ajtót, Róth Adolfnal pedig a falat megrongálták és ezzel a nevezetteknek érzékeny kárt okoztak. Ez eretlen csiny elkövetőit munkájukban senki sem zavarta, mert az éjjeliőrök kiknek kötelességük volna a város csendje felett őrködni, jóízűen aludtak. A csendőrség — mit tehet mást — igen erélyesen nyomozza a tetteseket, kiknek — mint értesülünk — nyomában van.

A szécsényi tragédia főtárgyalása. Dr. Szőke Jenő szécsényi ügyvéd bűnügyében a balassagyarmati kir. törvényszék a most következő esküdtzéki ciklusra, szeptember 14 és 15-re tűzte ki a főtárgyalást. A tárgyalás elnöke Kletzár Lajos törvényszéki bíró lesz. A vádat dr. Héray Adolf kir. ügyész, a védelmet dr. Kenedi Géza fővárosi ügyvéd és író képviseli. A főtárgyalás iránt melyre 29 tanu van beidézve egész országban nagy érdeklődés mutatkozik Bgyarmat országos szenzáció központja lesz. A tárgyalás a főtárgyalási teremben s nem a megyeháza nagytermében fog lefolyni mint a fővárosi lapok tévesen jelezték.

A losonci Kossuth-szobor leleplezési ünnepélyre az alábbi meghívót küldték szét:

Losoncz Rendezett Tanácsu Város közönsége folyó évi szeptember hó 19-én a Kubinyi-téren leplezi le a magyar szabadság és nemzeti függetlenség lánglelkű apostolának Kossuth Lajosnak ércebe öntött szobrát. Nagy hazánkfia születésének 108-ik évfordulója s így nemcsak Losoncznak, hanem az egész országnak ünnepe lesz e nap. Midőn ezen hazafias ünnepélyre a város közönsége nevében tisztelettel meghívom, egyben arra kérem, hogy az elszállásolás biztosítása végett küldött névsorát folyó évi szeptember hó 10-éig velem közölni méltóztassék.

Losoncz r. t. város képviselő testületének 1910. július 6-án tartott közgyűléséből

Wagner Sándor, kir. tan., polgármester.

— Papa! papa!

A dada szinte kicsinylően nézett rajtam végig.

— Furcsa pedig nem is hasonlít a nagyságos urhoz. Annak különb az orra, meg tömöttebb a hajza. Ugyan nagysága?

A helyzet olyan tarthatatlanná kezdett válni, mint maga a fiucska. Pistuka ugyanis mind erélyesebb kiabálással kezdte követelni, hogy a karjaimba adják. Ficázkodni, kapálózni, sivítani kezdett és majd kiugrott a köpenykéjéből. A haragos erőlődéstől rákvörös lett az arcocskája és kis ökleivel szinte önkívületben csapkodott maga körül.

Az édesanyján meg a dadáján kívül az utitársaság valamennyi többi tagja is hasztalan iparkodott hogy Pistukát lecsitítsa.

Végre a kalauz, a kocsi rendjének hivatott öre, erélyes fellépéssel szólott bele az általános patáliába. Parancsoló mozdulattal fordult a dadához:

— Ugyan kérem adja már oda a gyereket ahhoz az urhoz!

— Helyes! — kiáltott fel az ideges öreg ur. A társaság több tagja is élénken kezdett helyeselni, a vén dada mérgesen rángatta a vállait és a következő pillanatban Pistuka csakugyan a karjaimba pihent.

A baba lüstént abbahagyta a sirást, csöndesen, zokogva simult hozzám és egyfolytában, boldogan gyűgyögte, hogy:

Az ünnepély sorrendje:

Szeptember hó 18-án: Este a vendégek fogadása és 8 órakor ismerkedési estély a „Városi Vigadóban.”

Szeptember hó 19-én: Az érkező vendégek fogadása a pályaudvaron. Dél előtt 11 órakor gyülekezés a városházán. Dél előtt fél 12 órakor felvonulás a szoborhoz.

A szobornál:

1. Himnus: Éneklí az alkalmi énekkar. 2. Ünnepi beszéd. 3. Szobor átadása s szoborbizottság részéről. 4. Szobor átvétele a város polgármestere által. 5. Szobor megkoszorúzása a küldöttek és egyesületek által. 6. Szózat: Éneklí az alkalmi énekkar. 7. Az ünnepélyt követőleg d. u. 1 órakor disztribúció a „Városi Vigadó” nagytermében.

Este 8 órakor: Disztribúciósul a nyári szinkörben Katona József Bánk-bánja.

Egész-éges közkutak. Járási hatóságunk a következő közérdekű rendeletet bocsátotta közre: Az állandó tapasztalat azt mutatja, mikép egy oly forgalmu községben mint a minő Szécsény, az emberi célokra ivóvizet szolgáltató nyitott közös kutak közegészségesileg sehogy sem felelnek meg s hogy még aggályosabbak e tekintetben az u. n. gémes kutak, melyek ostora a kéz utján könnyű szerrel viszi be a kutba a kezeken mindenkor található kórokozó csirákat. Nem felelnek meg a célnak a vedrekre elrendelt kereszt-pántok sem, mivel mindennapi látvány, hogy valakí, különösen idegen, dacára a pántoknak és dacára a tilalomnak közvetlenül a vederből issza a vizet.

Mindezen körülmények mérlegelésével és tekintetével a fenyegető kolerajárványra, az 1876: XIV. t.-cz. 10. §-ában biztosított jogkörömmel fogva ezennel elrendelem, hogy a Szécsény nagyközség belterületén létező mindama nyilvános vagy közös kutak, melyek emberi célokra is szolgálnak, legkésőbb f. é. szeptember 30-ig oly szerkezettel látsanak el, melynél lehetetlenné van téve, hogy a vizet merítő egyén a kut vizét szennyezhesse. E célra, a helyi viszonyokra való tekintettel legalkalmasabbnak bizonyul az a szerkezet, amellyel a vasuti állomáshoz tartozó kerekas kutak el vannak látva, amelynél a kutat egy zárt rácsos házikó fedi és belül a veder, egy megfelelő szerkezet utján

— Papa . . . Papa . . . Papa . . .

Még ma is azt hiszem, hogy nagyon ostoba arcot vághattam, mert utitársaim nagy része viharos derűtlenséggel kísérte erőlődéseimet és még a két apáca is föltekintett és elmosolyodott.

Bár semmiképen sem éreztem magam hibásnak a sajátságos helyzetben holmi lovagias lapintatból nem mertem a Pistuka anyjára nézni.

A pápaszemes öreg ur pedig csöndre intette az utitársaságot és a baba nemsokára elaludt a karjaim közt.

Szerencsémre nem szállt föl időközben ismerős, aki odahaza elárulhatott volna, mert bizony felsőbb női helyen hajos lett volna igazolnom, hogy tulajdonkép milyen ártatlanul keveredtem én ebbe a pikáns kis kalandba . . .

Amint kiértünk a Városligetbe, az alvó Pistukát nagy óvatossággal adtam vissza a dadájának.

A baba gyönyörű kis mamája elbájoló zavarban hebegte:

— Bocsánatot kérek . . . és nagyon köszönöm . . .

Én pedig nagyot sohajtvá gondoltam valamit, de csak annyit mondtam, hogy:

— Ó, kérem, nagyságos asszony . . . Igazán nincs miért . . .

magától kibillen a vizet levezető vályuba anélkül, hogy a vizet merítő egyénnek a kut vedréhez nyulnia kellene.

Megjegyzem, hogy fenti határidő leteltével, azokat a közös kutakat, melyek ily vagy hasonló szerkezettel (lánckut, szivattyukut) ellátva nem lesznek, minden további nélkül lezáratom.

Félreértések elkerülése végett kiemelem, miszerint nyilvános illetve közös kutaknak nevezem azon kutakat is, melyek vendégfogadó vagy korcsina udvarán, továbbá szodavizgyárban, azok üzemére szolgálnak, végül, amelyek, bár beltelken elhelyezve, több családnak szolgáltatják az ivóvizet. Ezeket a kutakat tehát az illető tulajdonosok szintén, kötelesek, fenti határidőn belül, a jelzett módon átalakítani avagy az onnan való vízmerítést a szorosán vett családjukra szorítani.

Községi előljárást utasítom, hogy e rendeletet azonnal közhírré tegye, azonkívül arról az érdekelt kuttulajdonosokat közvetlenül is értesítse.

Ezen rendeletem ellen vétők az 1876: XIV. t.-cz. 7. §-a értelmében kihágást követnek el, melyet, tekintve az ügy fontosságát: a törvény teljes szigorával fogom megtorolni és az illető kutak átalakítását tulajdonosaik költségére hivatalból fogom eszközölni.

Szécsény, 1910. augusztus 29.

Baross, s. k. járási főszolgabíró.

KÖZGAZDASÁG.

A Nógrádvármegyei Gazdasági Egyesület erdészeti szakosztálya Balassagyarmaton 1010. szeptember 10-én délután 3 órakor a vármegyei székház kistermében ülést tart.

Tárgy:

Az erdők fentartása érdekében készített szabályrendelet-tervezet tárgyalása.

Allatdíjazások Nógrádban. A Nógrádvármegyei gazdasági egyesület a magyar kir. földmivelésügyi miniszter támogatásával szeptember 17-én Balassagyarmaton, 20-án Szirákon, 22-én Szécsényben, 26-án Rétságán, 29-én Gácson, — október 4-én Losoncon, 8-án Salgótarjánban a rendes állatvásártéren, illetve köztéren, tenyészállatdíjazással egybekötött tehát és üszvását tart. Ezen állatdíjazásnál mindegyik helyre a következő díjak tűzettek ki:

A) tehenekre I-ső állami díj 60 korona, II-ik 40, III-ik 30, IV-ik 20. — I-ső egyesületi díj 60 korona, II-ik 50, III-ik 30, IV-ik 20.

B) üszökre: I-ső állami díj 50 kor., II-ik 40, III-ik 25, 40-ik 20. — I-ső egyesületi díj 50 kor., II-ik 40, III-ik 30, IV-ik 20.

Ezen díjakra csakis nógrádvármegyei kishirtokosok pályázhatnak a pirostarka színű nógrádvármegyei tájfajta jellegű szarvasmarha állatokkal és pedig:

a) sajátnevelésű vagy oly tehennel, melyek már legalább egy év óta az illető gazda tulajdonában vannak.

b) egy éven felüli és csakis saját nevelésű üszökkel, mely körülmény a birói bizottság esetleges kívánságára községi bizonyítvánnyal is igazolandó.

Nagyobb tenyésztők diszoklevéllel ténnetetnek ki.

Ugyanazon állatt egy évben csak egy alkalommal és egy helyen nyerhet díjat.

Elsőrendű

poroszköszén és felvágott fa

jutányos árban kapható, házhoz szállítva, kisebb-nagyobb mennyiségben

Várad Rezső

mész- és vegyeskereskedőnél SZÉCSÉNY.

657—910. sz.

Árverési hirdetemény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a bgyarmati kir. törvényszék 1909 évi 6959 számú végzése következtében dr. Kertész Arnold ügyvéd által képviselt Szécsényi Népbank javára 333 K. s jár. erejéig 1909 évi szept. hó 2-án fogatosított biztosítási végrehajtás útján le és felülfoglalt és 1610 K.-ra becsült következő ingóságok, u. m.: porcelán edények, butorok, 2 drb. fegyver, 4 drb. nagy kötet könyv, 2 drb. ezüst kanál és ruha nemdek nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a szécsényi kir. járás-bíróság 1900-ik évi V. 2578 számú végzése folytán 333 kor. tőkekövetelés ennek 1909 évi april. hó 15 napjától járó 5% kamatai 1/2% váltódij és eddig összesen 9 K.-ban bíróságon már megállapított költségek erejéig, Pető községben leendő megtartására 1910. évi szeptember hó 16-ik napjának délutáni 3 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek szükség esetén becsáron alul is elfognak adatni.

Amennyiben az árverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták, s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120 §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Szécsény, 1910 aug. hó 21 napján.

Nagy, kir. bir. végrehajtó.

633 910 sz.

Árverési hirdetemény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a bgyarmati kir. törvényszéknek 1910 évi 781 számú végzése következtében dr. Kertész Arnold ügyvéd által képviselt Szécsényi Népbank javára 470 K. s jár. erejéig 1910 évi aug. hó -én fogatosított biztosítási végrehajtás útján le és felülfoglalt és 5247 K.-ra becsült következő ingóságok u. m.: lovak, gabona, takarmány, 5 kocsi, 2 vasborona és 2 rosta nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a szécsényi kir. járás-bíróság 1910-ik évi V. 146 számú végzése folytán 470 K. tőkekövetelés ennek 1909 évi okt. hó 11-ik napjától járó 6% kamatai 1/2% váltódij és eddig összesen 152 K. 60 fillérben bíróságon már megállapított költségek erejéig, Pityinyben leendő megtartására 1910. évi szeptember hó 15-ik napjának délutáni 4 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek szükség esetén becsáron alul is elfognak adatni.

Amennyiben az árverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták, s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 120. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Szécsény, 1910 évi aug. hó 19-én.

Nagy, kir. bir. végrehajtó.

670—910. sz.

Árverési hirdetemény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a budapesti kir. keresk. és váltó törvényszék 1910. évi 82582 számú végzése következtében dr. Keleti Mór ügyvéd által képviselt Gschwindt-féle szesz gyár r.-t. javára 477 K. 78 f. s jár. erejéig 1910. évi aug. hó 16-án fogatosított kielégítési végrehajtás útján le- és felülfoglalt és 1066 k-ra becsült következő ingóságok, u. m.: 50 liter bor, üreshordók, 40 l. petrolium, korcsmai berendezés, 1 varrógép, 1 ló, 1 kocsi, 1 lószerszám, szódás üvegek, és 1 szikvizgép nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a szécsényi kir. járás-bíróság 1910 évi V. 412/2 számú végzése folytán 477 kor. 78 fill. tőkekövetelés ennek 1910 évi juni hó 18 napjától járó 6% kamatai, 1/2% váltódij és eddig összesen 68 kor. 75 fillérben bíróságon már megállapított költségek erejéig Felfaluban leendő megtartására 1910 évi szeptember hó 21-ik napjának déli 10 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek szükség esetén becsáron alul is elfognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 120 §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Szécsény, 1910 évi szept. hó 1-én.

Nagy, kir. bir. végrehajtó.

2603-910 sz.

Árverési hirdetemény kivonat.

A szécsényi kir. bíróság mint tkv. hatóság közhírré teszi, hogy Deutsch Gábor végrehajthatónak Bukor István és társai végrehajtást szenvedő elleni 440 K. tőke és jár. iránti végrehajtási ügyében a szécsényi kir. bíróság területén lévő szécsényi 861 sz. tkv. A I. 1 sorsz. 1291/b. hrsz. ingatlanoknak B. 32. 5—8. a. részére és a B. 51. a. részére 770 Kor. — a 993 sz. tkv. A I 3. sorsz. 528 a hrsz. 288 népsorsz. háznak B. 2. 4. 11. o. részére 940 K. és az u. o. 1730 sz. tkvi. A f. 1. sor. 502 b hrsz ingatlanra 1320 K.-ban ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok 1910 évi október hó 4-ik napján d. e. 10 órakor tkv. tárában földszint 7 sz. ajtó megtartandó nyilvános árverésen a kikiáltásiár 1/3 részén alól eladatni nem fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát készpénzben vagy az 1881. évi LX. t.-c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és a 3333—81 sz. J. M. igazságügyminiszteri rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni avagy a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről szóló elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Szécsény, 1910. jun. hó 22-ikén.

Perényi, kir. telekkönyvvezető.

A fűtési-idény közeledtével bátorkodom a n. é. közönségnek kiválóan elsőrendű darabos, kocka és dió-nagyságu porosz köszönet 100 kgrmonként 3 kor. 40 fill.-ért

légszesz-koaxot " " 5 koroná-ért

legalább is kocsi-rakomány vételnél házhoz szállítva, ajánlaná.

Előjegyzéseket elfogad és a n. e. közönség becses megrendeléseit kéri

teljes tisztelettel

Tepper Adolf.

Uj!

vaskereskedés

Uj!

Értesítés!

Van szerencsem a t. vevőközönség b. tudomására hozni, hogy

Szécsényben, a Barok-féle épületben (Rákóczi-ut)

ujjonnan berendezett vaskereskedést nyitottam,

melyben minden a vasáru szakmához tartozó tárgyak, ugymint valódi „Winter“ tengely, sodronyszög, sodronyfonat, konyhaberendezési cikkek, stb. épület-vasalás, asztalos-, lakatos-, és kovács szerszámok, minden minőség, alak és mennyiség szerint kaphatók.

Főtörkvésem oda irányul, hogy a t. vevőim úgy az áruk minőségével, mint a legjutányosabban megállapított árakkal, valamint a pontos és gyors kiszolgálással teljesen meg legyenek elégedve, miért is b. pártfogásukat kéri

tisztelettel **KLEIN SAMU** vaskereskedő.

Vadászfegyverek, konyha berendezések, festék és lack nagy választékban.